

[Knud Lind]

I ministerens svartale harcelerede ministeren over, at jeg havde kritiseret regeringen for dens miljøpolitik som helhed, og at det ikke hjalp noget. For det første sagde jeg det ikke på den måde. Jeg sagde, at resultaterne ikke stod mål med den økonomiske indsats. Jeg er jo nødsaget til at måle regeringens miljøindsats i forhold til de milliarder af kroner, som man vil poste i sit miljøprogram, vel at mærke set ud fra, hvor stor den miljømæssige effekt så er. Ministeren siger selv, at man nu er i fuld gang med at planlægge nye tiltag, denne gang inden for genbrugsområdet og deponeringen.

Hvordan er det så gået med de hidtidige tiltag på det miljøpolitiske område? På trods af miljøministerens store, dyre vandmiljøplan til 33 mia. kr. kan vandmiljøinstitutterne allerede nu sige, at det ikke vil give den fornødne effekt. I B. T. for i dag, den 13. april, står der: »Vi spiller milliarder på rensningsanlæg.« Den store, forkromede vandmiljøplan får nu et skud for boven. Denne gang er det en amerikansk miljøprofessor, som direkte meddeler, at kommunerne står i begreb med at kaste milliarder af kroner ud i den blå luft, fordi der bygges for store og dyre rensningsanlæg. Den amerikanske professor bakkes op af Teknologisk Institut, som mener, at kommunerne kan spare op til 80 pct. af udgifterne til store og flotte, men overflødige rensningsanlæg.

Og hvem er det, der har sat alt det i gang? Det er ikke kommunerne. Det er igen miljøministeren og miljøministerens såkaldt grønne flertal.

Det er derfor, vi advarer fra Fremskridtspartiet: Hvis man skal have den frivillighed, hvis man skal have engagement i det miljøpolitiske, skal det ske i et mere privatretligt regi. Det er det, vi slås for, mens miljøministeren bruger den med pistolen, trusler på den ene side og lovforslagene fra den anden side. Og man bliver ved med at poste milliarder af kroner ud, men kan ikke fremvise nogen resultater. Når dette oppositionelle tidsfordrivsflertal fremsætter sit næste motiverede dagsordensforslag, er der ikke sket spor mere inden for miljøministerens område, og derfor vil jeg anbefale, at man stemmer for Fremskridtspartiets dagsordensforslag.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg beklager meget, at det, hver gang der kaldes til afstemning, er nødvendigt at gøre op-

mærksom på, at nu går man ind i salen, hvor der forhandles.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at der ikke er skodder imellem sidegangen og salen.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige tak for svaret fra miljøministeren. Jeg er enig i, at det betyder noget, at man lever sundt, og at den luft, vi indånder, er ren.

Men jeg er også glad for, at miljøministeren lagde mærke til det, jeg sagde om den menneskelige forurening. Hvad det angår, har man altså også sin frie vilje til at forsumpe, uden at der er nogen, der griber ind. Det er det, jeg også har peget på her.

Ministeren undrede sig over, at CD ikke kunne være med i den motiverede dagsorden, der jo netop ville være starten på et initiativ til oplysningskampagne. Jamen CD er ked af tidsfrister. Vi ønsker handling efter behov og ud fra økonomisk formåen. Men vi forstår ikke, at man efter alle de diskussioner, der nu har været om miljø, ikke for længst har fået sat gang i informationen til borgerne. Mens græsset gror, dør hirseemor. Og det er billigere at forebygge end at helbrede. Det har jo ikke ligefrem mangle på ord i disse debatter, men vi mangler altså handling. Nu får vi se, om de partier, der står bag den motiverede dagsorden, hurtigt får sat gang i en oplysningskampagne, for så er der jo dog opnået noget.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg tror, det er lidt formålsløst at gå ind i en dybere debat med såvel hr. Knud Lind som fru Lis Noer Holmberg, og derfor vil jeg bare give nogle få saglige oplysninger.

Det er fuldstændig forkert, når fru Lis Noer Holmberg siger, at der ikke er handlet på dette område, for der er handlet meget. Det er lige så forkert, når fru Lis Noer Holmberg siger, at borgerne ikke informeres, for borgerne informeres.

Det nye er, at vi skal prøve på at sætte en særskilt kampagne i gang for en bæredygtig udvikling, og vi vil prøve, om vi ikke kan udforme lovene sådan, at de bliver mere forståelige for borgerne. Det er et ganske stort arbejde, som fru Lis Noer Holmberg ville vide, hvis hun i øvrigt prøvede at se lidt på den indsats, der ydes af Miljøministeriet.